

Схилив я голову і йду поволі

Олександр Олесь

Схилив я голову і йду поволі
Дрімучим лісом в самоті.
Навколо осінь. Надо мною
Кружляють квіти золоті.

Безмірна тиша. Спів веселий
Давно-давно помалу стих,
Як пісня матері моєї,
Як гомін друзів молодих.

Іду... Усім чужий, далекий...
Ніхто не скаже: "Брате мій!"
Ніхто руки мені не стисне
В землі холодній і німій.

І коли я впаду безсилий,
Ніхто не спиниться йдучи,
Хіба що вітер полудневий
Крилом пригріє летючи.